

موسسه مهندسی
و مدیریت ساخت علوی پور

69.928

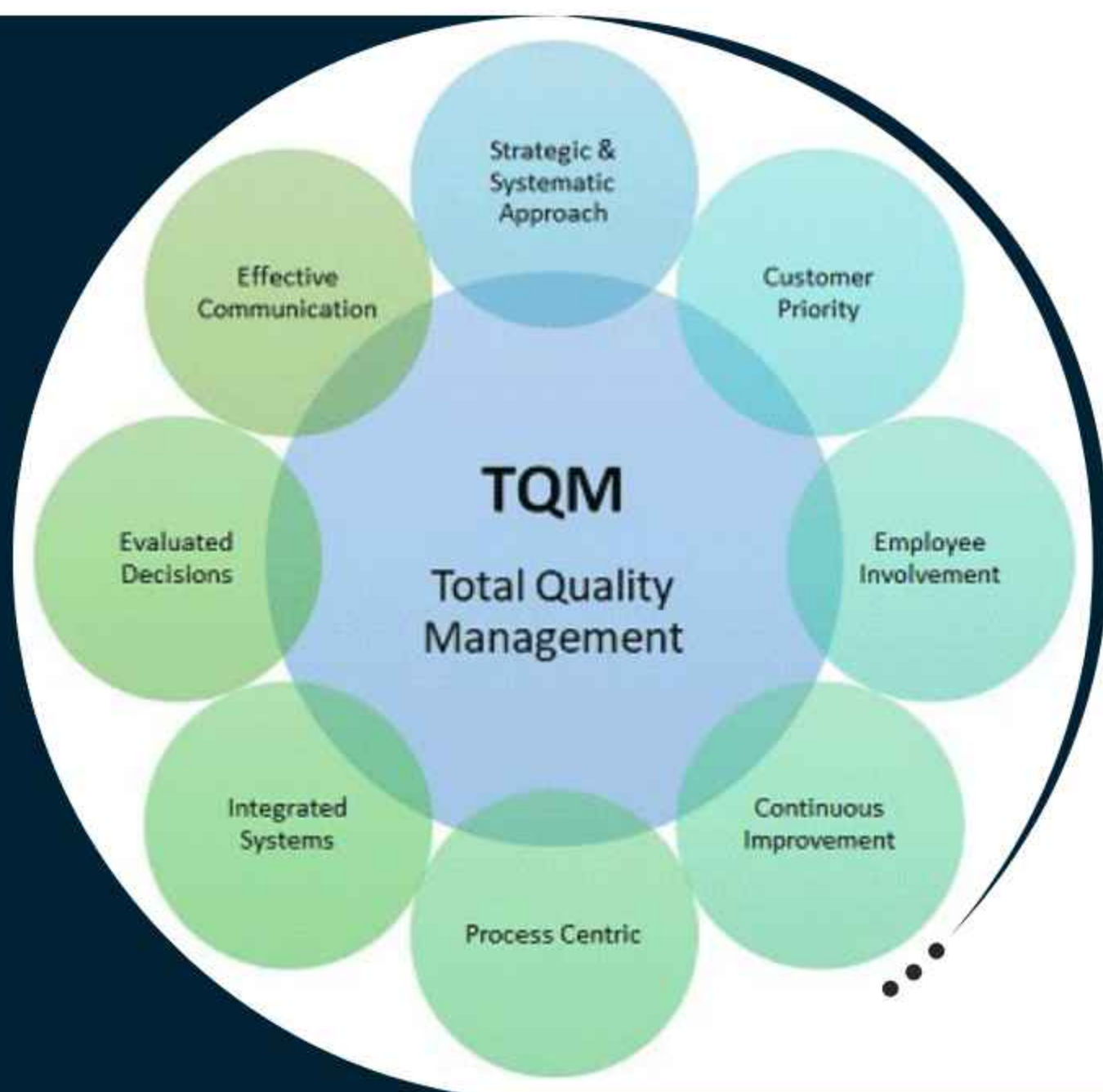
70.111

مدیریت کیفیت جامع (TQM) در پروژه

روش مدیریت کیفیت جامع (TQM) از اهمیت زیادی برخوردار بوده و اثرات آن در تولید ثروت باعث گردیده مطالعات زیادی درباره آن صورت پذیرد. مطالعات نشان می‌دهد بکارگیری این روش منجر به بهبود عملکرد سازمان‌ها و قدرتمندتر ساختن آنها در مقابل رقبای خود می‌گردد. این روش با ایجاد فرهنگ سازمانی مناسب، منجر به ایجاد روندی ساختاری (سیستماتیک)، با ثبات، منسجم و کلان‌تر می‌گردد.

o o o

در این پست، نتایج مطالعه Bernal و همکاران را که در سال ۲۰۱۴ بر روی چند شرکت فعال در صنعت ساخت انجام شده است، بررسی می‌کنیم. این مطالعه به بررسی اثرات اقتصادی استفاده از روش مدیریت کیفیت جامع (TQM) در پروژه‌های صنعت ساخت و ارتباط بین درجه اهمیت اتخاذ روش TQM با ابعاد سازمان پرداخته است.

بحث مدیریت کیفیت جامع (TQM) سال‌هاست در سازمان‌های تولیدی مطرح است، اما اهمیت آن در پروژه‌ها، خصوصاً پروژه‌های صنعت ساخت کمتر مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفته است. ظرفیت‌های روش TQM برای تولید ثروت در همه صنایع و سازمان‌ها یکسان نیست و به پارامترهای بسیاری از جمله ابعاد سازمان و ماهیت صنعت مورد بررسی بستگی دارد.

روش TQM به سازمان‌ها کمک می‌کند تا به نحوی کارآمد اطلاعات و مشکلات هماهنگی خود را مدیریت کنند. از این‌رو، هرچه حجم چنین هزینه‌هایی در یک سازمان بیشتر باشد، بکارگیری روش TQM برای تولید ثروت در آن شرکت مناسب‌تر، پربازده‌تر و انگیزه مدیران سازمان برای اتخاذ روش TQM بیشتر خواهد شد.

از سوی دیگر، روش TQM به شرکت‌ها اجازه می‌دهد دانش و اطلاعات پراکنده خاص را در سطوح مختلف سازمان به طور کارآمد مدیریت کنند و به بهره‌برداری رسانند. هرچه نیاز به وجود چنین دانش خاصی برای سازمان در انجام فعالیت‌های عادی خود بیشتر باشد، استفاده از روش TQM برای تولید ثروت، ضروری‌تر بنظر رسیده و عواید آن، سازمان را در استفاده از این روش مصمم‌تر خواهد نمود.

بنابراین، سطح بهینه پذیرش روش TQM در هر شرکت، سطحی است که به شرکت اجازه می‌دهد کل هزینه‌های مبادله خود را به حداقل برساند، یا به عبارت دیگر بتواند بیشترین ثروت را در آن ایجاد کند.

“

همان‌طور که در مطالعه موردنظر اشاره و به صورت تجربی نیز تأیید شده است، ظرفیت روش TQM برای تولید ثروت در بین شرکت‌ها یکسان نیست و به عوامل مختلفی بستگی دارد. در ادامه مقاله به تفاوت سطح پذیرش TQM در تعدادی از شرکت‌ها می‌پردازیم.

TQM

اولین عامل مهمی که ظرفیت روش TQM برای تولید ثروت را تعیین می‌کند، اندازه شرکت است. با در نظر گرفتن روش TQM به عنوان یک گزینه طراحی سازمانی که مدیریت کارآمدتر اطلاعات یا مشکلات هماهنگی را به شرکت ارائه می‌دهد، اندازه شرکت می‌تواند مهم تلقی گردد زیرا این مشکلات با افزایش تعداد کارکنان همسو بوده و پتانسیل بکارگیری روش TQM برای تولید ثروت نیز رشد می‌کند. هرچه پتانسیل بکارگیری روش TQM برای تولید ثروت بیشتر باشد، شرکت نیز انگیزه بیشتری برای پذیرش آن خواهد داشت. بنابراین شرکت‌های بزرگ‌تر در مواجهه با روش TQM استقبال بیشتری نسبت به شرکت‌های کوچک‌تر نموده و نتیجتاً شرکت‌های بزرگ‌تر مزایای بیشتری از پذیرش روش TQM به دست خواهند آورد. تجزیه و تحلیل تجربی انجام شده در اینجا نشان می‌دهد که سطح پذیرش روش TQM در واقع با افزایش اندازه شرکت‌ها بالاتر است.

یکی دیگر از عوامل تعیین کننده، بخشی است که شرکت فعالیت‌های خود را در آن متمرکز می‌کند و حجم دانش لازم برای انجام مؤثر و کارآمد فعالیت‌های روزانه شرکت در آن بخش خاص‌تر است. هر چه مقدار دانش لازم بیشتر باشد، ظرفیت بکارگیری روش TQM برای تولید ثروت بیشتر می‌شود، زیرا مدیریت ناکارآمد مسائل اطلاعاتی، حجم بیشتری از تلفات جبران نشده را ایجاد می‌کند. با نگاهی دقیق به ویژگی‌های هر یک از زیربخش‌ها در بخش ساخت، زیربخش مهندسی عمران دارای سطوح بالاتری از دانش را در مقایسه با زیربخش ساخت ساختمان شناسایی می‌شود. در نتیجه، پذیرش روش TQM در زیر بخش مهندسی عمران از ساخت ساختمان بالاتر است.

**جایگاه مبانی ارائه شده
در آموزش‌های موسسه
ACEMI**

در نقشه راه جامع موسسه مهندسی و مدیریت ساخت
علوی‌پور، دوره مدیریت کیفیت در سطوح مهارت‌های
سخت (کارشناسی - اجرایی و ارشد - استراژی)
تدوین شده که این مبانی را به طور جامع آموزش می‌دهد.
برای کسب اطلاعات بیشتر درباره دوره‌ها می‌توانید به
تقویم آموزشی موسسه مهندسی و مدیریت
ساخت علوی‌پور مراجعه نمایید.

Q dralavipour.com

ACEMI